

nem med Bygningen og Udstrykningen af Bane, stolende paa, at man altid kan faae dem bedre. En af de største nordamerikanske Bane blev anlagt med et Stigningsforhold, der paa flere Steder var 1 Fod paa 18, og det gik fortreffeligt; man har senere i Aarenes Løb gjort Forandring heri til det Bedre, men indtil da slog man sig hyppeligt igjennem. Der er i Amerika anlagt Bernbaner, hvor det varede flere Aar inden der blev bygget et Stationshuus, men de gjorde alligevel deres store Nytte for Landet, og derfor skal man ikke lade haant om Bernbaner i Amerika. Island er et Land, som i mange Henseender kan hjælpe sig med, hvad jeg vil kalde Mellemforten af de amerikanske Bane. — Der er en Besparelse, som det, idetmindste for endel, ikke er for seent at omtale. De ærede Herre ville formeentlig have bemærket, at vi allerede kontant have udbetalt Bernbaneselskabet omtrent tre Millioner Rigsdaler for udført Arbejde, og de ville maafee erindre, at Kontrakten lyder paa, at vi enten kunne betale med kontante Penge eller med Obligationer til en Kurs af 96, beregnet efter et Aars foregaaende Gjennemsnitskurs af Sterling, idet Obligationerne lyde paa Sterling, og ere beregnede paa det londonste Marked; men nu er en Kurs af 96 uden Omkostninger ved Afleveringen en ganske taalelig Priis for et 4 pCts hidtil ukjendt Papir, og hvad skulde man derfor efter min Mening have gjort? Man skulde ikke have betalt kontant, men man skulde have valgt den Udvei, som Kontrakten hjemler, nemlig at betale med Papirer til 96, overladende det til Markedet nærmere at tagere dette nye Papir; det var af Bigtighed at faae det bekjendt i Verden og at bringe det i Kurs, men det kan man ikke gjøre, naar man Tid efter anden udsteder snart eet Beløb og snart et andet. Staten er ikke tjent med, at dens Papirer sælges bethdeligt under den Kurs, som ellers er den almindelige paa Markedet, og Entreprenørerne ere ligesaa lidt tjente dermed, men det er imidlertid ikke vor Sag; lad dem om det! Havde man strax bestemt sig til efterhaanden med tre Maaneders Varjel at give dem dette Papir, saa var der kommet et saa anseeligt Beløb ud deraf, at det kunde være blevet Gjenstand for

en Børspekulation, og uden en saadan gaeer Papiret ikke; men i Stedet derfor har man solgt af Reserverfondens Papirer, der vare kjendte paa Markedet, som havde en bestemt Kurs til omtrent 96 — jeg troer, det er opgivet, at de have indbragt 96 $\frac{1}{2}$ — og i Stedet for et Papir, der er vel kjendt paa Markedet, og med en bethdelig bedre Kurs, have vi altsaa liggende et ukjendt Papir, som endnu ikke er kommet omkring, og som jeg troer er flere Procent under den Værdi, som et tilsvarende — lad os kalde det et monarkist — Papir har fremfor dette, der er et kongerigt. Dertil kommer, at man, naar man havde været opmærksom paa Sterlingkursen, vilde for det forløbne Aar have haft en Fordeel af 1 $\frac{1}{2}$ Procent, som Sterling var dyrere end den almindelige Gjennemsnitskurs, hvortil man kunde tagere den Valuta, og folgelig have vi foruden vore Penge udgivet ikke mindre end 1 a 1 $\frac{1}{2}$ Procent, idet nemlig det Papir, der nu ligger som Valuta for de udbetalte Mibler, koster os mellem 97 og 97 $\frac{1}{2}$ Procent. Skulde jeg i dette Niblik have nogen Mening om, hvad dette Papir vilde indbringe, naar man folgte det, saa antager jeg, at det næppe vilde naae op over 93, og der er altsaa reent ud tabt en anseelig Sum ved den Maade, hvorpaa man har betalt de udførte Bernbanearbejder. Saavidt jeg efter at have undersøgt denne Sag kan skjønne, er Forholdet saaledes, som jeg har tilladt mig at fremstille, og jeg har udtalt dette i Haab om, at vi ikke maae see nogen Gjentagelse af den Slags Operationer, men at vi, hvorledes Sagerne end stille sig — isald de ikke blive ganske overordentlig forandrede — herefter ville betale med Papirer til den afforderede Kurs. Der er virkelig, idet vi gjøre disse store Anstregelser for Island, al Anledning for os til at indrette os paa den sparommeligste Maade af Verden, og det forekommer mig derfor, at vi for det Første ikke bør gaee ind paa Regjerings Forslag om at bygge en Bane til Silkeborg, at vi dernæst ikke bør gaee ind paa de ærede Herrer's Forslag om en ny Bane, som jeg vil kalde en fuldstændig Lurusbane, fra Fuldbro til Silkeborg, og at vi forøvrigt foretage de Besparelser, vi kunne, idet vi indskrænke os saavidt som muligt. Vi bør ikke indlade